

คำแนะนำสำหรับผู้นิพนธ์

ฉบับปรับปรุง 2560

การเตรียมและส่งต้นฉบับ

1. ประเภทหัวข้อและเนื้อหาในวารสาร

1) **บรรณาธิการแถลง (Editor's Note)** เป็นการสื่อสารระหว่างบรรณาธิการกับผู้อ่านให้ทราบเกี่ยวกับข่าวสาร บทความ รายงานการศึกษา และอื่น ๆ ที่กองบรรณาธิการได้นำเสนอในวารสาร หรือเป็นการแสดงความคิดเห็น ความเข้าใจ ความรู้สึกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์วิชาการ บทความ ความรู้ หรืออื่น ๆ ที่บรรณาธิการต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้หรือเข้าใจ

2) **จดหมายถึงบรรณาธิการ (Letter to Editor)** หรือ **จดหมายโต้ตอบ (Correspondence)** เป็นเวทีใช้ติดต่อตอบโต้ระหว่างนักวิชาการ ผู้อ่าน กับบรรณาธิการ หรือเจ้าของบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร ในกรณีผู้อ่านมีข้อคิดเห็นแตกต่าง ต้องการชี้ให้เห็นความไม่สมบูรณ์ หรือข้อผิดพลาดของรายงาน บางครั้งบรรณาธิการอาจวิพากษ์สนับสนุนหรือโต้แย้ง นอกจากนี้ยังเป็นเวทีสำหรับการรายงานเบื้องต้น (Preliminary Report) หรือรายงานสังเขป (Short Communication) ซึ่งเป็นการนำเสนอรายงานผลการศึกษาวิจัยที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ต้องศึกษาต่อเพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติม และรายงานผู้ป่วย (Case Report)/บันทึกเวชกรรม (Clinical Note) ซึ่งเป็นการรายงานผู้ป่วยที่ไม่ธรรมดา หรือที่เป็นโรค หรือ กลุ่มอาการโรคใหม่ ที่ไม่เคยรายงานมาก่อน หรือพบไม่บ่อย โดยควรมีหลักฐานอย่างครบถ้วน

3) **บทปริทัศน์ (Review Article)** เป็นบทความที่รวบรวมความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากวารสารหรือหนังสือต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ ประกอบด้วย บทความย่อยทั้งภาษาไทย

และภาษาอังกฤษ เป็นข้อความย่อหน้าเดียว คำสำคัญ บทนำ วิธีการสืบค้นข้อมูล เนื้อหาที่ทบทวน บทวิจารณ์ และเอกสารอ้างอิง ความยาวของเรื่องรวมแล้วไม่ควรเกิน 12 หน้าพิมพ์กระดาษ เอ 4

4) **นิพนธ์ต้นฉบับ (Original Article)** เป็นรายงานผลการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ประกอบด้วยลำดับเนื้อเรื่องดังต่อไปนี้ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้นิพนธ์ บทคัดย่อ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ คำสำคัญ บทนำ ระเบียบวิธีศึกษา ผลการศึกษาอภิปรายผล ข้อสรุป กิตติกรรมประกาศ และเอกสารอ้างอิง ความยาวของเรื่องรวมแล้วไม่ควรเกิน 15 หน้าพิมพ์กระดาษ เอ 4

5) **เวทีทรรศนะ (Viewpoints & Perspectives)** เป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ข้อมูลเชิงวิชาการ แนวคิดและแนวทางใหม่ โดยเสนอความคิดเห็น หรือวิพากษ์เชิงวิชาการของเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัยในประเด็นที่ยังไม่มีข้อยุติที่ชัดเจน หรือมีความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ ที่แตกต่างออกไปจากผลการศึกษาวิจัยนั้น ๆ หรือไม่ตรงกับแนวคิดที่มีอยู่เดิม

6) **ปกิณกะ (Miscellaneous)** เป็นบทความขนาดเล็กที่เนื้อหาอาจเข้าข่าย หรือไม่เข้าข่ายบทความต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น เช่น บทความพิเศษ (Special Article) เป็นบทความประเภทกึ่งบทบรรณนิทัศน์ กับบทความพื้นวิชาที่ไม่สมบูรณ์พอที่จะบรรจุเข้าเป็นบทความชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือเป็นบทความแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวโยงกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเป็นพิเศษ ข่าว หรือการจัดการความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือก

7) วารสารสโมสร (Journal Club) เป็นบทแนะนำบทความวิชาการและงานวิจัยที่ดี น่าสนใจ พร้อมบทวิเคราะห์และวิจารณ์โดยผู้เขียน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบและนำไปใช้เป็นประโยชน์หรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

8) คำแนะนำสำหรับผู้เขียน (Instructions to Authors) เป็นบทแนะนำวารสารฯ และคำแนะนำให้แก่ผู้ที่มีความประสงค์จะส่งบทความประเภทต่าง ๆ มาพิมพ์ในวารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

2. การเตรียมนิพนธ์ต้นฉบับ

ชื่อบทความ (Title) ประกอบด้วย

(1) ชื่อเรื่อง ควรสั้น กระชับ และสื่อเป้าหมายหลักของการศึกษา ไม่ใช้คำย่อ ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร พร้อมช่องไฟ ถ้าชื่อยาวมากให้ตัดเป็นชื่อย่อ ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

(2) ชื่อผู้พิมพ์ให้มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (ไม่ใช่คำย่อ)

(3) หน่วยงานหรือสถาบันที่ผู้พิมพ์สังกัด/ปฏิบัติงาน ให้มีทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (ไม่ใช่คำย่อ)

(4) ชื่อ ที่อยู่ และ E-mail address ของผู้พิมพ์ ที่ใช้ติดต่อหรือเป็นผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับต้นฉบับและบทความที่ส่งพิจารณาเพื่อตีพิมพ์

(5) แหล่งทุนสนับสนุนการศึกษา

บทคัดย่อ (Abstract)

วารสารฉบับนี้ ให้จัดทำบทคัดย่อแบบเป็นข้อความย่อหน้าเดียว เป็นเนื้อความย่อตามลำดับโครงสร้างของบทความ ได้แก่ หลักการและวัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีศึกษา ผลการศึกษา อภิปรายและข้อสรุป ไม่เกิน 250 คำ หรือ 15 บรรทัด ใช้ภาษารัดกุมเป็นประโยคสมบูรณ์ มีความหมายในตัวเองไม่ต้องหาความหมายต่อ ต้องเป็นประโยคอดีต (ภาษาอังกฤษ) ไม่ควรมีคำย่อ ต้องเขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทคัดย่อภาษาไทยให้ใส่ ชื่อเรื่อง ชื่อ-สกุล และหน่วยงานที่สังกัดของผู้พิมพ์เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษไว้เหนือเนื้อ

ความย่อ บทคัดย่อภาษาอังกฤษของบทความภาษาไทย ให้ใส่คำว่า Abstract ไว้เหนือเนื้อความย่อ

คำสำคัญ (Key words)

ให้ระบุทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ใส่ไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา ทำให้ผู้อ่านรู้ได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ใช้ประโยชน์ในการค้นหาบทความในระบบการสืบค้นต่าง ๆ โดยเฉพาะการค้นหาทางอินเทอร์เน็ต คำสำคัญอาจได้แก่ขอบเขตของการศึกษา เช่น บริการสุขภาพ โรค กลุ่มที่ศึกษา สถานที่ ประเทศ และวิธีหลักในการศึกษา เป็นต้น

คำสำคัญให้ใส่ไว้ท้ายบทคัดย่อ เป็นหัวข้อเรื่องสำหรับทำดัชนีคำสำคัญ (keyword index) ของปีวารสาร (volume) และดัชนีเรื่อง สำหรับ Index Medicus โดยใช้ Medical Subject Headings (MeSH) terms ของ U.S. National Library of Medicine เป็นแนวทางการให้คำสำคัญ ทั้งนี้ไม่ควรเกิน 5 คำ

บทนำ (Introduction)

เป็นส่วนของเนื้อหาที่บอกความเป็นมา เหตุผลความจำเป็นของการศึกษาวิจัย ให้ข้อมูลทางวิชาการ พร้อมทั้งจุดมุ่งหมายอย่างคร่าว ๆ พร้อมเอกสารอ้างอิง เป็นส่วนที่อธิบายให้ผู้อ่านรู้ว่า จะตอบคำถามอะไร อย่างไร กระชับ และชัดเจน และย่อหน้าสุดท้ายจะแสดงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและการวิจัยนั้นด้วย ไม่ควรเกิน 2 หน้า

ระเบียบวิธีศึกษา (Methodology)

เขียนชี้แจงแยกเป็น 2 หัวข้อใหญ่ คือ วัสดุ (Material) และวิธีการศึกษา (Method)

วัสดุ (Material) ให้บอกรายละเอียดของสิ่งที่น่าสนใจ มาศึกษา เช่น ผู้ป่วย คนปกติ สัตว์ พิษ รวมถึงจำนวน และลักษณะเฉพาะของตัวอย่างที่ศึกษา เช่น เพศ อายุ น้ำหนัก ในกรณีที่ทำการศึกษาวิจัยในมนุษย์หรือสัตว์ ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา ต้องบอกถึงการอนุญาตจากผู้ที่เกี่ยวข้อง การศึกษา และการยอมรับจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง

วิธีการศึกษา (Method) เริ่มด้วยระบุรูปแบบวิธี

การศึกษา (study design) เช่น randomized, double blind controlled trial หรือ descriptive study หรือ quasi-experimental design การสุ่มตัวอย่าง (randomization) เช่น การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย แบบหลายขั้นตอน วิธีหรือมาตรการที่ใช้ศึกษา (interventions) เช่น วิธีการรักษาที่ใช้ในการรักษา ชนิดและขนาดของยาที่ใช้ ถ้าเป็นมาตรการที่รู้จักทั่วไปให้ระบุในเอกสารอ้างอิง ถ้าเป็นวิธีใหม่ อธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจแล้วนำไปใช้ได้ วิธีการเก็บข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้

ผลการศึกษา (Results)

บรรยายถึงผลที่ได้จากการศึกษาตามลำดับหัวข้อของแผนการศึกษาอย่างชัดเจน ดูได้ง่าย ถ้าผลไม่ซับซ้อนไม่มีตัวเลขมาก บรรยายเป็นร้อยแก้ว แต่ถ้าตัวเลขมาก ตัวแปรมาก ควรใช้ตาราง หรือแผนภาพโดยไม่ต้องอธิบายตัวเลขในตารางซ้ำอีกในเรื่อง

อภิปรายผล (Discussion)

เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของบทความทางวิชาการ เป็นการแสดงให้เห็นว่าการศึกษาวิจัยนี้ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ (หรือไม่) ในการค้นหา ต่อยอด อุดช่องว่าง จนได้ความรู้ใหม่ที่เพิ่มจากที่เคยค้นพบมา มีการเปรียบเทียบกับการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อแสดงถึงความรู้ใหม่ อาจยืนยันความรู้เดิมได้บ้าง หรือแตกต่างไปจากผลงานที่มีผู้รายงานไว้ก่อนหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น อภิปรายผลที่ไม่ตรงตามที่คาดหวัง อย่างไม่ปิดบัง แต่พยายามอธิบายถึงแง่มุมใหม่ที่แสดงความสำคัญของการศึกษาที่ได้ไปต่อยอดความรู้เดิมอย่างไร หรืออาจนำเอาผลการศึกษานี้มาอธิบายถึงที่ค้นพบจากการวิจัย หรือเอาสิ่งที่ค้นพบไปอธิบายผลการศึกษานี้

ข้อสรุป (Conclusions)

แสดงข้อสรุปเกี่ยวกับงานวิจัยทั้งชิ้นจากผลการศึกษา และการอภิปรายผล รวมทั้งแสดงว่าผลที่ได้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยหรือไม่ อย่างไร ควรชี้ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์ของงานวิจัย ทั้งในระดับนโยบาย ระดับ

ปฏิบัติในหน่วยงาน หรือการนำไปประยุกต์ในท้องถิ่น มีข้อเสนอแนะในแง่มุมมองที่ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม หรือให้ประเด็นคำถามการวิจัยสำหรับการวิจัยต่อไป

ตาราง รูป และแผนภาพ

ควรคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็น และต้องมีคำอธิบายสั้น ๆ แต่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน ในกรณีที่เป็นการอธิบายต้องอยู่ด้านบน ในกรณีที่เป็นการรูปภาพหรือแผนภูมิคำอธิบายอยู่ด้านล่าง

ควรแยกพิมพ์ต่างหากไม่ควรสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง แต่ควรเว้นที่ว่างไว้ในเนื้อเรื่องพอเป็นที่เข้าใจ พร้อมกับเขียนแจ้งไว้ในกรอบว่า ใช้ตาราง รูป หรือแผนภาพใด

ใส่ตารางที่ 1

หรือ

ใส่รูปที่ 1

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgments)

ควรมีเพียงย่อหน้าเดียว ไม่ควรยาวมากนัก เพื่อแสดงความขอบคุณที่ได้รับการช่วยเหลือที่สำคัญจากที่ได้บ้าง เช่น ผู้บริหาร ผู้ช่วยเหลือทางเทคนิคบางอย่าง และผู้สนับสนุนทุนการวิจัย หน่วยงาน หรือแหล่งทุน การใส่ชื่อคนช่วยมาก ๆ ทำให้บทความดูมีความภูมิใจ เพราะผู้อ่านจะอนุมานว่างานส่วนใหญ่มีคนช่วยทั้งหมด

เอกสารอ้างอิง (References) ดูในหัวข้อการเขียนเอกสารอ้างอิง

3. การเขียนเอกสารอ้างอิง

การเขียนเอกสารอ้างอิง ต้องเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด (หากเอกสารอ้างอิงมีต้นฉบับเป็นภาษาไทย ผู้พิมพ์ต้องแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดยเพิ่ม "(in Thai)" ท้ายรายการอ้างอิงนั้น ๆ

การอ้างอิงเอกสารใช้ระบบเวนคูเวอร์ (Vancouver style) โดยใส่ตัวเลขล้อยอยู่หลังข้อความ (superscript) หรือหลังชื่อนักเขียนเจ้าของข้อความที่อ้างถึง โดยใช้หมายเลข [1] สำหรับเอกสารอ้างอิงอันดับแรกและเรียงต่อไปตามลำดับ ถ้าต้องการอ้างอิงซ้ำให้ใช้หมายเลขเดิม ห้ามใช้คำย่อในเอกสาร

อ้างอิงยกเว้นชื่อต้นและชื่อวารสาร บทความที่บรรณาธิการรับตีพิมพ์แล้วแต่ยังไม่เผยแพร่ ให้ระบุ “กำลังพิมพ์” บทความที่ไม่ได้ตีพิมพ์ให้แจ้ง “ไม่ได้ตีพิมพ์” หลีกเลี่ยง “ติดต่อส่วนตัว” มาใช้อ้างอิง เว้นแต่มีข้อมูลสำคัญมากที่หาไม่ได้ทั่วไป ให้ระบุชื่อและวันที่ติดต่อในวงเล็บท้ายชื่อเรื่องที่อ้างอิง

ชื่อวารสารในการอ้างอิง ให้ใช้ชื่อย่อตามรูปแบบของ U.S. National Library of Medicine ที่ตีพิมพ์ใน Index Medicus ทุกปี การเขียนเอกสารอ้างอิงในวารสารวิชาการ มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1) วารสารวิชาการ

ลำดับที่. ชื่อผู้พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร. ปีที่พิมพ์; วอลุ่ม (ฉบับที่): หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

วารสารภาษาไทย ชื่อผู้พิมพ์ให้ใช้ชื่อสกุลก่อน ตามด้วยอักษรย่อตัวหน้าตัวเดียวของชื่อตัวและชื่อรอง (ถ้ามี) ถ้ามีผู้พิมพ์มากกว่า 6 คน ให้ใส่ชื่อเพียง 6 คนแรก แล้วตามด้วย “et al.” ชื่อวารสารเป็นชื่อเต็ม และแปลทุกส่วนเป็นภาษาอังกฤษ แล้วใส่ “(in Thai)” ไว้ท้ายเอกสารอ้างอิงนั้น

วารสารภาษาอังกฤษ ใช้ชื่อย่อตามรูปแบบของ Index Medicus

ชื่อเรื่อง จะใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมด ยกเว้นอักษรตัวแรก และชื่อเฉพาะต่าง ๆ ตามตัวอย่างดังนี้

1.1) เอกสารจากวารสารวิชาการ เช่น

(1) Momungkhun K, Chaisuwan B. Process for communication and building acceptance of Thai traditional medicine. Journal of Communication and Management NIDA. 2015;1(3):37-58. (in Thai)

(2) Prozialeck WC. Update on the pharmacology and legal status of Kratom. J Am Osteopath Assoc. 2016;116(12):802-9.

1.2) องค์กรเป็นผู้พิมพ์ เช่น

(1) Ministry of Tourism and Sport. National tourism development plan, 2012-2016. Bangkok: Ministry of Tourism and Sport; 2011. (in Thai)

1.3) ไม่มีชื่อผู้พิมพ์ เช่น

(1) Cancer in South Africa (editorial). S. Afr Med J. 1994;84:15.

1.4) ระบุประเภทของบทความ เช่น

(1) Enzensberger W, Fischer PA. Metro-nome in Parkinson's disease (letter). Lancet. 1996; 347:1337.

2) หนังสือ ตำรา หรือรายงาน

2.1) หนังสือหรือตำราผู้พิมพ์เขียนทั้งเล่ม

ลำดับที่. ชื่อผู้พิมพ์. ชื่อหนังสือ. ครั้งที่พิมพ์. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์. จำนวนหน้า.

2.1.1) หนังสือแต่งโดยผู้พิมพ์ เช่น

(1) Nitpanit S. Thai traditional medicine will be part of the mainstream medical service system of Thailand. Nonthaburi: Department of Development of Thai Traditional and Alternative Medicine, Ministry of Public Health; 2014. (in Thai)

(2) Ringsven MK, Bond D. Gerontology and leadership skills for nurses. 2nd ed. Albany (NY): Delmer Publishers; 1996. 438 p.

2.1.2) หนังสือมีบรรณาธิการ เช่น

(1) Norman IJ, Redfern SJ, editors. Mental health care for elderly people. New York: Churchill Livingstone; 1996.

2.2) บทหนึ่งในหนังสือหรือตำรา

ลำดับที่. ชื่อผู้พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ใน: ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). ชื่อหนังสือ. ครั้งที่พิมพ์. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์. หน้า (หน้าแรก-หน้าสุดท้าย). เช่น

(1) Mahathanan N, Rodpai S. Counselling for renal replacement therapy. In: Eiam-Ong S, Susantitaphong P, Srisawat N, Tiranathanagul K, Praditpornsilpa K, Tungsanga K, editors. Textbook of hemodialysis. Nakhon Pathom: A I Press; 2007. P 94-

103. (in Thai)

(2) Philpps SJ, Whisnant JP. Hypertension and stroke. In: Laragh JH, Brenner BM, editors. Hypertension: pathophysiology, diagnosis, and management. 2nd ed. New York: Raven Press; 1995. p. 465-78.

3) รายงาน/เอกสารประกอบการประชุม สัมมนา

ลำดับที่. ชื่อบรรณานุกรม (บรรณานุกรม). ชื่อเรื่อง. ชื่อการประชุม; วัน เดือน ปีประชุม; สถานที่ประชุม. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์. หน้า. เช่น

(1) Bureau of Strategy, Department for Development of Thai Traditional and Alternative Medicine. Document for the 7/2012 meeting of the Department for Development of Thai Traditional and Alternative Medicine; 19 Sep 2012; Bonanza Resort Hotel, Khao Yai, Nakhon Ratchasima. (in Thai)

(2) Kimura J, Shibasaki H, editors. Recent advances in clinical neurophysiology. Proceedings of the 10th International Congress of EMG and Clinical Neurophysiology; 15-19 Oct 1995; Kyoto, Japan. Amsterdam: Elsevier; 1996.

(3) Bengtsson S, Solheim BG. Enforcement of data protection, privacy and security in medical informatics. In: Lun KC, Degoulet P, Piemme TE, Rienhoff O, editors. MEDINFO 92 Proceedings of the 7th World Congress on Medical Informatics; 6-10 Sep 1992; Geneva, Switzerland. Amsterdam: North-Holland; 1992. p. 1561-5.

4) รายงานการวิจัย พิมพ์โดยผู้ให้ทุน

ลำดับที่. ชื่อผู้นิพนธ์. ชื่อเรื่อง. เมืองที่พิมพ์: หน่วยงานที่พิมพ์/แหล่งทุน; ปีที่พิมพ์. เลขที่รายงาน. (จำนวนหน้า). เช่น

(1) Smith P, Golladay K. Payment for durable medical equipment billed during skilled-nursing

facility stays. Final report (US), Office of Evaluation and Inspections; 1994. Report No.: HHSIGOEI69200860.

5) วิทยานิพนธ์

ลำดับที่. ชื่อผู้นิพนธ์. ชื่อเรื่อง (ประเภทปริญญา). ภาควิชา, คณะ. เมือง: มหาวิทยาลัย; ปีที่ได้ปริญญา. (จำนวนหน้า). เช่น

(1) Sirisute K. Using local wisdom for developing local curriculum according to the primary education curriculum of 1978 (revised 1990) in participating schools under Suphan Buri Provincial Primary Education Office (thesis). Bangkok: Chulalongkorn University; 1995. (in Thai)

(2) Kaplan SJ. Post-hospital home health care: the elderly's access and utilization (dissertation). St. Louis (MO): Washington Univ.; 1995.

6) สิ่งพิมพ์อื่น ๆ

6.1) บทความในหนังสือพิมพ์

ลำดับที่. ชื่อผู้เขียน. ชื่อเรื่อง. ชื่อหนังสือ พิมพ์ วันเดือนปีที่พิมพ์; ส่วนที่: เลขหน้า (เลขคอลัมน์). เช่น

(1) Lee G. Hospitalizations tied to ozone pollution: study estimates 50,000 admissions annually. The Washington Post 1996 Jun 21; Sect. A:3 (col.5).

6.2) กฎหมาย

ลำดับที่. ชื่อพระราชบัญญัติ. ชื่อประเทศ ฉบับที่ พุทธศักราช, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่, ตอนที่. (ลงวันที่). เช่น

(1) National Health Act B.E. 2550 (2007). Published in Government Gazette, Vol. 124, Part 16A. (19 Mar 2007). (in Thai)

(2) Preventive Health Amendments of 1993, Pub L No. 103-183, 107 Stat. 2226. (Dec, 1993).

6.3) พจนานุกรม

ลำดับที่. ชื่อพจนานุกรม. ครั้งที่พิมพ์. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์; ปีที่พิมพ์. คำที่ค้นความหมาย; หน้า (หน้าแรก-

หน้าสุดท้าย). เช่น

(1) The Royal Society Dictionary B.E. 2554. 2nd ed. Bangkok: Nanmeebooks; 2013. (in Thai)

(2) Stedman's medical dictionary. 26th ed. Baltimore: Williams & Wilkins; 1995. Apraxia; p. 119-20.

7) วิดีทัศน์

ลำดับที่. ชื่อเรื่อง (วีดิทัศน์). เมืองที่ผลิต: แหล่งผลิต; ปีที่ผลิต. เช่น

HIV +/AIDS: the facts and the future (video-cassette). St. Louis (MO): Mosby - Yearbook; 1995.

8) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

8.1) บทความวิชาการ รายงานการวิจัย จากวารสารในอินเทอร์เน็ต

ลำดับที่. ชื่อผู้พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร [Internet]. ปี เดือนที่พิมพ์ [ปี เดือน วันที่อ้างอิง];วอลุ่ม (ฉบับที่): [จำนวนหน้า]. ที่มา: URL ของแหล่งสารสนเทศ เช่น

Morse SS. Factors in the emergence of infectious diseases. Emerg Infect Dis [Internet]. 1995 Jan-Mar [cited 1996 Jun 5]; 1(1): [24 screens]. Available from: <http://www.cdc.gov/ncidod/EID/eid.htm>

8.2) บทความวิชาการ รายงานการวิจัย จากวารสารที่เป็น Open Access ที่มีเลขเอกสารแทนที่การใช้เลขหน้า และ/หรือ ที่มี Digital Object Identifier (DOI)

ลำดับที่. ชื่อผู้พิมพ์. ชื่อเรื่อง. ชื่อวารสาร [Open Access] ปีที่พิมพ์;วอลุ่ม(ฉบับที่). doi:เลข Digital Object Identifier. ชื่อฐานข้อมูล รหัสดรรชนี. เลขดรรชนี เช่น

Saetung S, Chailurkit L, Ongphiphadhanakul B. Thai traditional massage increases biochemical markers of bone formation in postmenopausal women: a randomized crossover trial. BMC Complementary and Alternative Medicine 2013;13:69. doi: 10.1186/1472-6882-13-69. PubMed PMID: 23530566

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงจากสื่ออื่น ๆ โปรดดูจาก

International Committee of Medical Journal Editors (ICMJE) Recommendations for the Conduct, Reporting, Editing and Publication of Scholarly Work in Medical Journals: Sample References จากเว็บไซต์ http://www.nlm.nih.gov/bsd/uniform_requirements.html

4. ตาราง รูป และแผนภาพ

ตาราง รูป และแผนภาพที่จัดทำและนำเสนอได้ครบถ้วน จะกระตุ้นความสนใจผู้อ่านบทความและทำให้เข้าใจเนื้อหาบทความได้รวดเร็ว ส่วนมากผู้อ่านจะอ่านชื่อเรื่อง บทคัดย่อ พิจารณาตารางและรูป ก่อนจะตัดสินใจว่าจะอ่านบทความต่อไปหรือไม่

1) ตาราง เน้นการจัดระเบียบของคำพูด ตัวเลข และเครื่องหมายต่าง ๆ บรรจุในคอลัมน์เพื่อแสดงข้อมูล และความสัมพันธ์ของข้อมูล แนวทางการจัดทำตาราง มีดังนี้

(1) แยกแต่ละตารางออกจากเนื้อหาบทความ ตารางละหนึ่งหน้ากระดาษ และไม่ควรเสนอตารางเป็นภาพถ่าย

(2) หัวคอลัมน์ เป็นตัวแทนอธิบายข้อมูลในคอลัมน์ ควรจะสั้นหรือย่อ ๆ และอธิบายรายละเอียดในเชิงอรรถใต้ตาราง

(3) แถวเป็นข้อมูลที่สัมพันธ์กับคอลัมน์ หัวแถว (row heading) ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ให้เด่นชัด

(4) เชิงอรรถ จะเป็นคำอธิบายรายละเอียดที่บรรจุในตารางได้ไม่หมด ไม่ควรใช้เลขกำกับเพราะ อาจสับสนกับเลขกำกับของเอกสารอ้างอิง ให้ใช้เครื่องหมายตามลำดับนี้

* † ‡ § ¶ # **

(5) เมื่อผู้อ่าน อ่านตารางแล้วควรเข้าใจได้สมบูรณ์ โดยไม่ต้องหาความหมายเพิ่มเติมในบทความ ดังนั้น ชื่อตารางควรสั้น ได้ใจความ คอลัมน์เรียงลำดับความสำคัญ (เวลาที่ศึกษา, การดำเนินโรค) จากซ้ายไปขวา เรียงลำดับของแถวจากบนลงล่าง

(6) บทความหนึ่งเรื่องควรมีตารางไม่เกิน 3-5 ตาราง หรือเนื้อหา 1,000 คำต่อ 1 ตาราง ถ้าผู้พิมพ์มีข้อมูลมากให้

เลือกเฉพาะข้อมูลที่สำคัญนำเสนอเป็นตารางในบทความ

(7) ต้องขออนุญาต และแสดงความขอบคุณ กรณีนำข้อมูลในตารางมาจากบทความของผู้อื่น

2) รูปและแผนภาพประกอบ จะสื่อความหมายได้ชัดเจน เน้นจุดสำคัญ และมีประสิทธิภาพ มีแนวทางดังนี้

(1) รูปหรือแผนภาพ ต้องคมชัด เป็นภาพขาว-ดำ ภาพสีใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น

(2) ส่งรูปหรือแผนภาพต้นฉบับเป็นไฟล์ JPEG image (.JPG) แยกแต่ละภาพ ขนาดไม่น้อยกว่า 600 KB ต้องคมชัดมากพอที่จะจัดทำต้นฉบับได้ชัดเจน พร้อมตั้งชื่อรูปและแผนภาพ เพื่อป้องกันการสับสน

5. การส่งต้นฉบับ

1) ต้นฉบับที่ส่งให้บรรณาธิการให้พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด (Microsoft Word) ด้วยรูปแบบอักษรภาษาไทยใช้ TH SarabunPSK ตัวอักษรขนาด 16 ส่วนภาษาอังกฤษใช้ Times New Roman ตัวอักษรขนาด 12 ต้นฉบับให้ใช้เลขอารบิก และใส่หมายเลขบรรทัดแต่ละหน้าใหม่ พร้อมด้วยหนังสือส่งงานวิจัยเพื่อขอตีพิมพ์ สามารถดาวน์โหลดได้จาก <http://oie.dtam.moph.go.th/> เมื่อผู้เขียนย้ายที่อยู่หรือเดินทางไปจากสถานที่ทำงานอยู่เดิม เป็นเวลานาน ควรแจ้งให้บรรณาธิการทราบด้วยผ่านอีเมล

การส่งต้นฉบับ สามารถส่งได้ 2 ช่องทาง ได้แก่

1) ส่งต้นฉบับเป็นไฟล์ที่พิมพ์ด้วยโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด รูปและแผนภาพทั้งหมด พร้อมแนบไฟล์ต้นฉบับที่เป็น PDF ด้วยเพื่อป้องกันการใช้โปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ดที่มีเวอร์ชันแตกต่างกัน และแนบหนังสือส่งงานวิจัยเพื่อขอตีพิมพ์ ผ่านอีเมล: chantra.i@dtam.mail.go.th หรือลงทะเบียนส่งต้นฉบับออนไลน์ที่ <http://thailand.digitaljournals.org/index.php/JTTAM/index>

2) ส่งต้นฉบับจริงพร้อมด้วยต้นฉบับสำเนา 2 ชุด ต้นฉบับที่ส่งไปไม่ควรเย็บแต่ละฉบับแยกจากกัน ควรใส่ในซองใหญ่พอเหมาะ พร้อมหนังสือส่งงานวิจัย และ CD-R (เขียนชื่อ เพิ่มข้อมูลบนแผ่นดิสก์) ไปที่

บรรณาธิการ

วารสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
สำนักงานข้อมูลและคลังความรู้
กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
กระทรวงสาธารณสุข
ถ.ติวานนท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทรศัพท์/ โทรสาร 0 2149 5649
email: chantra.i@dtam.mail.go.th

นิพนธ์ต้นฉบับและบทปริทัศน์ ทุกเรื่องจะได้รับการพิจารณาเบื้องต้นโดยกองบรรณาธิการ เพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขา ทำหน้าที่ประเมินด้านวิชาการ และให้ความเห็นอย่างอิสระ โดยไม่มีการเปิดเผยทั้งชื่อผู้นิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ (Double-blind peer review) บทนิพนธ์และความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จะได้รับการพิจารณา โดยกองบรรณาธิการ ในกรณีที่ มีข้อแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลง จะส่งความเห็นให้ผู้นิพนธ์พิจารณา

หลังจากได้รับบทนิพนธ์ฉบับแก้ไขจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นอีกครั้งและกองบรรณาธิการจะพิจารณาขั้นสุดท้ายในการรับ หรือไม่รับตีพิมพ์